

Üdvözlégység...!

*Csengő-bongó dallam zendül
„Üdvözlégység“ — földön keresztül,
s Krisztus otthonává szentül
Szűz, Anya, szerény leány.*

*Üdvözlégység — hangzik az ének,
fogansz, s termékeny szűz méhed
tövis közt liliom éled,
Dávid sarja, szűzi ág.*

*Üdvözlégység Ó Salamonnak
anyja, gyapja Gedeonnak,
három ajándékot hoznak
bölcsek, s hódolat kísér.*

*Üdvözlégység, szülted a Napot,
üdvözlégység, áldott magzatod,
ki bukott világnak adod
életét, mely éjig ér.*

*Üdvözlégység anyja Igének,
nyugalmass rév, üde élet,
illatozol földnek éjnek:
angyalok Úrnője vagy.*

*Könyörgünk mentsd szíveinket,
Szent Fiadnak ajánlj minket,
fogadja be lelkeinket
örök mennyei tavasz.*

Latinból: Lengyel Rezső.

Falbrecht Alice:

Lelki levelek

(3)

Kedves Barátom!

Úgy látom, hogy magának a legelemibb dolgokra kell a figyelmét felhívni. Nézze Krisztus nagyságát mint embert! Hol van az a történelmi nagyság, mely le ne tűnt volna? Krisztustól számítják az időt, és nem Kolumbusz Kristóftól. Melyik tanításnak van ennyi híve? Halálra fanatikus emberek... Én hiszem, hogy „Ég és föld elmúlnak, de az én igém megmaradnak.“ Mindenben benne van a pusztulás már a születése előtt, csak ebben nem. Minden vigasztalan, csak ez tökéletes. Itt nincsen hiba sehol, egyetlen harmonikus, szép, nagy elgondolás. Nézzük a zsidókat. Krisztus megátkozta őket. Van-e országuk? Ugy-e nincs. Tehetséges, szívós nép és hontalan, az egész világon szétszórva, mindenhol üldözve.

Miután úgy lehet élni, hogy ne gondolkodjunk, de azt nem lehet megtenni, hogy gondolkodjunk és ne éljünk, azok az emberek talán boldogabbak, akik nem gondolkoznak. Ha a fogam fáj, én azt hiába gondolom agyon, attól nem fog elmúlni. Így van a lelki fájdalmakkal is. Vannak. Nem lehet őket gondolatlanul megölni. Gondolatlanul csak gondolatot lehet megölni. Talán azt sem. De élettel lehet gondolatot ölni! Most már felmerül a kérdés, hogy

a gondolat milyen szerepet játszik, mint az élet megromtója, vagy megszüpítője? Mi a célja, értelme, mint képesség, itt az adott helyzetben, a földön. Egyáltalán mi a tehetség szerepe, értelme, célja. A hit az életigényeknek bizonyos leredukálását kívánja és a primitívnek sok értéket tulajdonít. Az élet célja: az érdem-szerzés. A helyzetek variációjából a helyzetek kombinációját kihúzni. Raffinált képességekkel, látszólag lehetetlen helyzetben, valamit produkálni, amiből az új egzisztencia születik, amit most már mi saját magunk alkotunk. Adott anyagból faragjuk jövőnk sorsunkat.

Kisgyermek koromban, amikor az ablakot kinyitották, hogy szellőztessék a szobát, mindig arra gondoltam, hogy a rossz levegő felszáll az égbe és ott az angyalok megtisztítják és úgy küldik vissza nekünk, tisztán. Azóta tudom ennek természetes magyarázatát, és mégis kell, hogy igazat adjak a naiv gyermek képzeletének. Ha a földi szenny fel tud szállni a magasba: megtisztul! Azért, ó Uram, a bűnök mocsarából szabadíts ki minket, akár tudatlanságból, akár túlsok tudásból erednek...

Az ember célja mégis csak a vallás, a hit, az Isten. Csak sok ember serpentin úton halad, jobbra is, balra is kileng, mintha egészen eltérne az iránytól, és sok mindent kell végigszenvednie, míg az ember oda eljut! Van, akit egy nagy csapás térít meg. És vannak, akiket egy nagy bűn vezet a megtéréshez, mert félnek a büntetéstől. Van, akinek a halál vigasztaló megoldás volna, de mikor rá kerül a sor, nincs erejük hozzá, mert előttük áll az ismeretlen túlvilág. Az ember sokszor öntudatlanul vétkezik, és ha rájön, hogy mit tett, se élni, se meghalni nem tud. Én részemről azt gondolom, hogy Isten az emberekkel szemben úgy érez, mint a szülő a gyermekével, a rosszát nem is fogja fel olyan tragikusan. — A legrosszabb érzés az, ha az ember előre tudja, hogy bünt fog elkövetni, bűn után már jobb, mert az ember túl van a rosszon és előtte van a javulás. — Az ember sokszor megérzi Isten kezét. — Az ember nyugalmas akar szerezni magának és csak nagy nyugtalanságot okoz magának. Istennél van a szép nyugalom. De ezt a rendet állandóan kell gondozni. Maga azt írja, hogy kis férgek vagyunk mi, mit törődik velünk az Isten! Lássa, éppen ez az Isteni, hogy még a legapróbbal is törődik, az, hogy nem értékelünk valamit, amiből sok van, az emberi tulajdonság. — Az életnek önmagában nincsen értelme, az élet csak egy részlete valaminek és csak beleillesztve kapja meg célját. Ez a fogalmak korszaka és csak ezután jön a teljesülés. — A halálnál legalább nincsen középút! Vagy lesz utána élet, vagy nem lesz. A halálban nem lehet csalódnai, legfeljebb „nem lesz semmi és akkor ügyis mindegy!“ Ha a túlvilág reményében halunk meg és ha nem volna, akkor ezt úgy sem tudjuk meg soha, ezt csak a maga elképzeléséhez igazodva mondom, mert a valóságban csak egy van: a túlvilág. Én nem tudtam a helyemet az életben megtalálni, mindig szerencsétlen voltam, és most összeszedem életem összes szenvedését, és ez lesz a hozományom. A halál egyszerű és nagyszerű megoldás. Az életet végigkínálni sem nem egyszerű, sem nem nagyszerű! Hinni kell! — Végig kell nézni az életet, a múltat és a jövőt, minden lehetőségét kritikus szemmel. Ha hiszünk, minden kérdésre megvan a felelet. A legrosszabbra és elkerülhetetlenre, a halálra is vigasztalást és bátorságot ad. Nem kell oldalt nézni, csak előre! Inkább az igazság miatt sírni, mint egy becsapás-